

Λκ 14,16-24

Ἡ παραβολή τοῦ δείπνου

Ξέρετε, παιδιά, ποιά εἶναι ἡ **μεγαλύτερη γιορτή τῆς Ἐκκλησίας**; Προσέξτε! Δέν τή γιορτάζουμε μόνο μιά φορά τόν χρόνο, ἀλλά κάθε ἐβδομάδα! Εἶναι ἡ **ἡμέρα Κυριακή**. Εἶναι γιορτή ἡ ἡμέρα Κυριακή; Ναί! Εἶναι ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου, ὅπως λέει τό ὄνομά της: Κυριακή = τοῦ Κυρίου, ἀνήκει στόν Κύριο. Ὅλες οἱ μέρες, βέβαια, τοῦ Θεοῦ μας εἶναι, γιατί Αὐτός μᾶς τίς χαρίζει. Ἀλλά ἡ Κυριακή εἶναι μία ξεχωριστή μέρα, ἰδιαίτερα δική Του, **τῆς ἔδωσε τό ὄνομά Του**.

Κι ἐσεῖς στά τετράδιά σας ἔχετε γράψει τό ὄνομά σας, γιά νά ξεχωρίζουν ὅτι εἶναι δικά σας, ἔτσι δέν εἶναι; Κι ὅταν ταξιδεύουμε, πάνω στή βαλίτσα μας συνηθίζουμε νά γράφουμε τ' ὄνομά μας ὥστε, κι ἂν ἀκόμη κάπου ξεχασεῖ, νά φαίνεται σέ ποιόν ἀνήκει. Ἔτσι, λοιπόν, καί ὁ Κύριός μας ἔδωσε τ' ὄνομά Του σέ μία ἀπό τίς ἡμέρες τῆς ἐβδομάδας, γιά νά καταλαβαίνουμε ὅλοι ὅτι αὐτή ἡ ἡμέρα Τοῦ ἀνήκει, τή διάλεξε γιά δική Του.

Πότε τῆς ἔδωσε τ' ὄνομά Του; Κάποτε ὀνομαζόταν «πρώτη μέρα τῆς ἐβδομάδας», ὅπως ἡ δεύτερη ὀνομάζεται Δευτέρα, ἡ τρίτη Τρίτη κτλ. Ὄνομάστηκε Κυριακή μετὰ τήν ἀνάσταση τοῦ Κυρίου, πού ἔγινε αὐτή τῇ μέρα. Γι' αὐτό κάθε Κυριακή εἶναι **μιά μικρή Πασχαλιά**, γιορτάζουμε τήν ἀνάσταση τοῦ Κυρίου. Νά τό φωνάζουμε μαζί:

Κάθε Κυριακή είναι γιορτή!
‘Ημέρα τοῦ Κυρίου εἶναι καί Λαμπρή!
‘Ανάσταση γιορτάζουμε ὅλοι οἱ χριστιανοί!

Τή μέρα αὐτή, πού εἶναι πολύ μεγάλη καί λαμπρή, τελεῖται κάτι ἅγιο καί ἱερό. Τί γίνεται κάθε Κυριακή πρωί; **Θεία Λειτουργία.**

Τά πρῶτα χρόνια, βέβαια, ἡ Θεία Λειτουργία γινόταν κάθε μέρα. Ἦταν πολύ **μεγάλη ἡ λαχτάρα τῶν πιστῶν** νά συμμετέχουν, παρά τούς φοβερούς διωγμούς πού ἀντιμετώπιζαν. Ὅποιος πήγαινε στή Θεία Λειτουργία τότε κινδύνευε νά χάσει τή ζωή του! Γίνονταν πολλές συλλήψεις χριστιανῶν. Τούς φυλάκιζαν, τούς βασάνιζαν σκληρά, τούς ὀδηγοῦσαν σέ μαρτυρικό θάνατο. Κι ὅμως, σέ κάθε Θεία Λειτουργία ἦταν παρόντες ὅλοι οἱ χριστιανοί, ἀπό τούς ἀσπρομάλληδες γέροντες μέχρι τά πιό μικρά παιδιά. Ἀπουσίαζαν μόνο ὅσοι ἦταν ἤδη στή φυλακή, οἱ ὑποψήφιοι μάρτυρες. Ἀλλά καί σ’ αὐτούς φρόντιζαν οἱ πιστοί νά μεταφέρουν κρυφά τή Θεία Κοινωνία.

Ἐμεῖς, παιδιά, σήμερα δέν διατρέχουμε κινδύνους ὅπως οἱ πρῶτοι χριστιανοί. Ἐχουμε ὅμως στήν καρδιά μας τήν ἴδια λαχτάρα γιά τή Θεία Λειτουργία; Χτυπᾷ ἡ καμπάνα κάθε Κυριακή πρωί καί μᾶς καλεῖ. Ἀνταποκρινόμαστε στό κάλεσμά της;

Κάποτε ἓνας **ἄρχοντας** θέλησε νά κάνει ἓνα μεγαλόπρεπο **δεῖπνο**. Ἔκανε ἐτοιμασίες, ἔστειλε πολλές προσκλήσεις σ’ ἐπίσημα πρόσωπα καί μέ χαρά περίμενε νά φτάσει ἡ ὥρα τοῦ δεύπνου. Ὅταν ὅλα ἦταν ἔτοιμα, ἔστειλε τόν δοῦλο του -ὅπως τό συνήθιζαν σά μέρη του- νά εἰδοποιήσει τούς καλεσμένους: «Ἐλᾶτε, ὅλα εἶναι ἔτοιμα!».

Μέ μεγάλη του ἑκπληξη ὅμως ὁ δοῦλος διαπίστωσε ὅτι οἱ προσκεκλημένοι δέν ἤθελαν νά πᾶνε στό δεῖπνο τοῦ ἄρχοντα. **Περιφρόνησαν τήν πρόσκλησή του.** Δέν τό θεώρησαν τιμή πού τούς κάλεσε.

“Όλοι, λοιπόν, μέ τή σειρά προφασίστηκαν διάφορες δικαιολογίες.

«**Αγόρασα χωράφι** καί εἶναι ἀνάγκη νά πάω νά τό δῶ», εἶπε ὁ πρῶτος. «Συγχώρεσέ με, ἀλλά δέν μπορῶ νά δεχθῶ τήν πρόσκλησή σου».

«**Πέντε ζευγάρια βόδια ἀγόρασα**, καί πάω νά τά δοκιμάσω», εἶπε ὁ δεύτερος. «Συγχώρεσε μέ, ἀλλά δέν μπορῶ νά δεχθῶ τήν πρόσκλησή σου».

«**Παντρεύτηκα**, γι’ αὐτό δέν μπορῶ νά ἔρθω», δικαιολογήθηκε καί ὁ τρίτος.

“Όταν ὁ δοῦλος ἐπέστρεψε, μετέφερε στόν κύριό του ὅλες αὐτές τίς ἀπαντήσεις. Ἀγανάκτησε ὁ ἄρχοντας μέ τίς ψεύτικες δικαιολογίες. Ἔστειλε ἀμέσως τόν δοῦλο του νά φέρει στό δεῖπνο ὅλους τούς φτωχοῦς, τούς ἀνάπηρους, τούς κουτσούς, τούς τυφλοῦς, ὅλους ἐκείνους πού ποτέ δέν θά τολμοῦσαν μόνοι τους νά πλησιάσουν στό ἀρχοντικό του. “Όλοι αὐτοί μέ πολλή χαρά δέχτηκαν τήν πρόσκληση τοῦ ἄρχοντα. **Τό θεώρησαν μεγάλη τους τιμή!**

Ἦμενε ὅμως λίγος χῶρος ἀκόμη στό πλούσιο ἀρχοντικό. «Τρέξε νά φέρεις κι ἄλλους», εἶπε ὁ καλός ἄρχοντας, «ἀπ’ τούς δρόμους καί τά χωράφια, μή διστάσουν! Νά γεμίσει τό σπιτικό μου!». Καί γιά τούς πρῶτους καλεσμένους εἶπε: «Κανείς ἀπ’ αὐτούς δέν πρόκειται ποτέ νά φαίει στό δεῖπνο μου».

Ἑκκλησιασμός

Ἡ ἱστορία αὕτη εἶναι μία ἀπό τίς παραβολές τοῦ Χριστοῦ μας. Θυμάστε τί ὀνομάζουμε «παραβολές»; Τίς διηγήσεις πού χρησιμοποιοῦσε ὁ Χριστός στή διδασκαλία Του. Οἱ διηγήσεις αὐτές εἶχαν εἰκόνες καί περιστατικά ἀπό τήν ἀνθρώπινη ζωή, ἀλλά ἔκρυβαν θεϊκές ἀλήθειες. Θά μπορούσαμε, ὅπως εἶπαμε καί σέ προηγούμενη συνάντηση, νά τίς παραστήσουμε μέ ἀνθρώπινα δοχεῖα γεμάτα μέ

θεϊκές ἀλήθειες (βλ. ἐποπτικό ὑλικό).

Ἡ σημερινή μας διήγηση ὀνομάζεται **παραβολή τοῦ δεῖπνου**. Τί θέλει ἄραγε νά μᾶς διδάξει;

Ἄρχοντας μέγας πού μᾶς καλεῖ εἶναι ὁ Θεός. Τό δεῖπνο στό ὁποῖο μᾶς καλεῖ εἶναι ἡ Ἐκκλησία Του. Στήν ἀγκαλιά της καλεῖ ὅλους τούς ἀνθρώπους. Εἶναι πλατειά καί τούς χωρᾷ ὅλους. Ὅμως, τί κρίμα! Δέν δέχονται ὅλοι τήν πρόσκλησή Του.

Κάθε Κυριακή πρῶί στρώνει γιά μᾶς ὁ Θεός τραπέζι. Κι εἶναι τό τραπέζι αὐτό ἀσύγκριτα σπουδαιότερο κι ἀπό τό πλουσιότερο δεῖπνο! Μᾶς προσφέρει τροφή γιά τή μονάκριβη καί ἀθάνατη ψυχή μας: τή Θεία Κοινωνία, τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ. Ὅποιος τρώει ἀπ' αὐτό τό τραπέζι ἔχει ζωή αἰώνια!

Κι ὅμως, **κάποιοι ἀρνοῦνται αὐτή τήν πρόσκληση τοῦ Θεοῦ.** Δέν συγκινοῦνται ἀπό τήν τιμή πού τούς κάνει νά τούς καλεῖ στό δεῖπνο Του. Δέν καταλαβαίνουν τί χάνουν! Κι ἀνταλλάσσουν τό δεῖπνο τοῦ Θεοῦ μέ πολύ φτηνά πράγματα. Γιά ἀσήμαντους λόγους χάνουν τήν κυριακάτικη Θεία Λειτουργία. Αὐτό, βέβαια, εἶναι προσβολή στόν ἴδιο τόν Θεό καί ζημιά μεγάλη γιά τήν ἀθάνατη ψυχή τους.

Τί δικαιολογίες εἶπαν, παιδιά, οἱ καλεσμένοι τῆς παραβολῆς; (*Μέ τή βοήθεια τῶν παιδιῶν θυμίζουμε τίς δικαιολογίες*).

Οἱ ἄνθρωποι σήμερα τί δικαιολογίες προφασίζονται γιά νά μήν πᾶνε τήν Κυριακή στήν ἐκκλησία; (*Ἀφήνουμε τά παιδιά νά ἐκφραστοῦν*).

Προσέξτε! Δέν ἦταν ἀσφαλῶς κακό τό νά πάει ὁ πρῶτος ἄνθρωπος τῆς παραβολῆς νά δεῖ τό χωράφι πού ἀγόρασε ἢ ὁ δεύτερος νά δοκιμάσει τά βόδια του ἢ ὁ τρίτος νά μείνει στό σπίτι μέ τή σύζυγό του. Ποιό ἦταν τό κακό γιά τό ὁποῖο ἀγανάκτησε ὁ ἀρχοντας τῆς παραβολῆς; Ὅτι ὅλα αὐτά θέλησαν νά τά κάνουν τήν ὥρα τοῦ δεῖπνου. Μέ τή στάση τους αὐτή οὐσιαστικά **ὑποτιμοῦσαν τόν ἀρχοντα καί τήν πρόσκλησή του.**

Ἔτσι ἀκριβῶς συμπεριφέρονται πολλοί καί στίς μέρες μας. Δέν δίνουν προσοχή στό κάλεσμα τοῦ Θεοῦ, στό κάλεσμα τῆς καμπάνας. Ἔχουν **ἄλλα ἐνδιαφέροντα**. Ὁ Θεός, βέβαια, δέν ἀγανακτεῖ ὅπως ὁ ἄρχοντας τῆς παραβολῆς. Λυπᾶται ὅμως πολύ ὅταν δέν μᾶς βλέπει τήν Κυριακή τό πρῶί στή Θεία Λειτουργία. Δέν εἴμαστε τά παιδιά του; Δέν εἶναι ὁ πατέρας μας; **Γιατί, λοιπόν, δέν εἴμαστε στό σπίτι τοῦ πατέρα μας τή μεγάλη καί ἱερή ὥρα τῆς Θείας Λειτουργίας;**

Εἶναι παρόντες ὅλοι οἱ **Ἅγιοι** μαζί μέ τήν **Παναγία** μας. Εἶναι παρόντες ὅλοι οἱ **ἄγγελοι**, καί ὁ δικός μας ἄγγελος. Δίνουν τό «παρών» **ὅλοι οἱ πιστοί** πού Τόν ἀγαποῦν, σ' ὅποια γωνιά τῆς γῆς κι ἂν κατοικοῦν· ἀπό τίς λασποκαλύβες τῆς Ἀφρικῆς μέχρι τίς κοσμοπολιτεῖες τῆς Ἀμερικῆς! Κι ἐμεῖς ν' ἀπουσιάζουμε;

Εἶναι ἀνάγκη, παιδιά, νά πάρετε σήμερα μιά ἥρωική ἀπόφαση: **Γιά καμιά φτηνή δικαιολογία δέν θά λείψω τήν Κυριακή ἀπό τή Θεία Λειτουργία!** Τά παιδιά τοῦ Θεοῦ, πού Τόν ἀγαποῦν καί Τόν νιώθουν πατέρα τους, νικοῦν τήν τεμπελιά, νικοῦν τή νύστα, νικοῦν ὅλα τά ἐμπόδια, καί ρυθμίζουν ἔτσι τό πρόγραμμά τους, ὥστε νά μή χάνουν τόν κυριακάτικο ἐκκλησιασμό.

Ἐπάρχουν μάλιστα **παιδιά πού ἔγιναν παράδειγμα** γιά τούς γονεῖς, γιά τ' ἀδέρφια τους καί τούς συμμαθητές τους. Ὅταν αὐτοί εἶδαν τήν προθυμία, τή λαχτάρα, τή σταθερή τους ἀπόφαση γιά τόν ἐκκλησιασμό τῆς Κυριακῆς· ὅταν τά εἶδαν νά ἐπιστρέφουν ἀπό τή Θεία Λειτουργία μέ τή χαρά τοῦ Χριστοῦ ζωγραφισμένη στό πρόσωπό τους, μέ τή θεία εὐλογία νά ἔχει κάνει καλοσυνάτη τήν καρδιά τους καί δυνατή τή θέλησή τους ὥστε νά λένε «ὄχι» σέ ὅ,τι ἀσχημο, προβληματίστηκαν καί θέλησαν ν' ἀκολουθήσουν τό παράδειγμά τους. Γνωρίζω, ἐπίσης, παιδιά πού ἔπεισαν τούς γονεῖς τους, ἐνῶ ταξίδευαν, νά κάνουν μία στάση, γιά νά μπορέσουν νά ἐκκλησιαστοῦν· καί κάποια ἄλλα πού ἐπειδὴ δέν ὑπῆρχε ἐκεῖ ὅπου παραθέριζαν ναός, παρακάλεσαν τούς γονεῖς τους καί πῆγαν ὅλοι μαζί νά

ἐκκλησιαστοῦν στό πιό κοντινό μέρος. Ἔχουμε ἐδῶ ἄραγε ἀνάμεσά μας τέτοια παιδιά;

Σήμερα, ὅλοι μαζί νά βάλουμε ἕναν κοινό στόχο:

**Ὅταν μέ καλεῖ ἡ καμπάνα τοῦ ναοῦ,
θά τρέχω μέ χαρά στό σπίτι τοῦ Θεοῦ!**

ΕΠΟΠΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Ἐγχρωμες εἰκόνες.
2. Τά δύο συνθήματα τοῦ μαθήματος.
3. Τραγούδι σέ ἀρχεῖο κειμένου-ἤχου.
4. Παιχνίδια.

Ὑποσημείωση: Θά ἦταν καλό νά προγραμματισεῖ κοινός ἐκκλησιασμός. Ἄν αὐτό γίνεται κάθε Κυριακή, θά ἦταν σκόπιμο νά ὀριστεῖ μέσα στόν ναό ἕνα μέρος, γιά νά παρακολουθοῦν ἀπό κεῖ ὅλα τά παιδιά μαζί μέ τόν κατηχητή ἢ τήν κατηχήτρια τῇ Θεῇ Λειτουργίᾳ. Ὁφέλιμη εἶναι καί ἡ σύσταση τοῦ ἐγκόλπιου τῆς Θεῆς Λειτουργίας μέ μετάφραση· ἀρκεῖ νά βοηθήσουμε τά παιδιά, ὥστε νά μποροῦν νά τό χρησιμοποιοῦν.

Προτεινόμενο τραγούδι: «Κυριακή», βλ. «Πνευματικές Ὁδές Β΄», σ. 290, CD «Χαμόγελα σέ νότες ἐφτά», ἀρ. 8· βλ. ἐποπτικό ὑλικό.